

**studi
germanici**



5 **2014**

Et syn i Prag

Thomas Boberg

... en utydelig flade der rejser sig i en væg jeg gik igennem og jeg befandt mig i en by hvor den tåge som endnu ikke var morgen skubbede mig frem og rundt. Jeg søgte ikke noget. Jeg var der blot. Så meget desto bedre. Skæret fra de gamle lygter åd sig vej i tågen og viste mig videre, førte mig rundt og rundt, fordi jeg selv var en skygge kastet af en anden jeg ikke kunne se. Det slog mig, så let jeg var, så hurtigt jeg gled omkring. Og tågen syntes at ville lette, men blev ... Jeg gik over en bro, vandet løb under den, næsten dækket af tågen der pressede mig ind i det gamle Prag. Jeg så en anden skygge komme imod mig, tynd, med en lille sort hat, skarpe kindben, spidse ører og brændende mørke øjne, dreje ned ad en sprække så smal at kun en skygge kunne være der. Han virkede bekendt. Nej, jeg er vis på det er ham. Hver gang jeg skal til at sige hans navn så vågner jeg.

A Vision in Prague

Thomas Boberg

... an indistinct surface which rises as a wall I walked through and I found myself in a town where the fog which wasn't yet the morning pushed me forward and around. I wasn't looking for anything. I was merely there. So much the better. The glow of the old street lamps ate into the fog and pointed me onward, led me around and around, because I myself was a shadow cast by someone else I couldn't see. It was struck by how light I was, how quickly I glided about. And the fog seemed to want to lift, but stayed... I walked across a bridge, the water ran under it, almost covered by the fog which pressed me into the Old Town. I saw another shadow come towards me, thin, in a little black hat, with sharp cheekbones, pointy ears and smouldering dark eyes, and turn down a crack so narrow that only a shadow could fit. He looked familiar. In fact I'm certain it's him. Every time I'm about to say his name I wake up.

Translation from the Danish: Christopher Sand-Iversen